

досягнення високої якості насіння соняшнику, підвищення рівня врожайності культури, за умови переведення галузі на інтенсивний шлях розвитку, докорінного зміцнення ресурсної бази та забезпечення застосування прогресивної технології, поліпшення культури землеробства й проведення повного циклу технологічних операцій у визначені строки.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ УКРАЇНИ ПРИ СУЧАСНІЙ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Удовенко Ю.О., студентка*,

**Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**

Україна є складовою світового господарства, й успішне входження у світовий ринок в умовах формування національної концепції ринкової трансформації - це важливий фактор її майбутнього. Якщо вдасться до аналізу структури експортної продукції, то можна передбачити подальші труднощі трансформації економіки України у світовий ринок в умовах посилення конкурентної боротьби. Основними параметрами, які забезпечують успіх галузей і фірм у конкуренції є:

- факторні умови (природні, трудові, технологічні та інвестиційні);
- умови попиту в країні на продукцію і послуги галузі;
- наявність споріднених і підтримуючих галузей, конкурентоспроможних на міжнародному ринку;
- стратегія фірми, її структура і характер конкуренції на внутрішньому ринку.

Нинішній стан економіки України супроводжується гострою загальноекономічною кризою. Звичайно за таких соціально-економічних умов неможливо досягти високого рівня ефективності виробництва, отримати максимальний прибуток, бути лідером в жорсткій конкурентній боротьбі.

Становлення стабільного стану економіки вимагає розробки

* Науковий керівник – Гуторова О.О., к.е.н., доцент

дійових механізмів і підходів, які б дали змогу підвищити ефективність виробництва, створити сприятливі інвестиційні умови, забезпечити конкурентоспроможність продукції на споживчому ринку.

Проблеми трансформації економічних систем в умовах глобалізації почали набувати науково-теоретичного та практичного значення з урахуванням сучасних реалій розвитку Української держави.

Досвід, накопичений за роки перетворень, переконливо довів необхідність перегляду сформованої нині національної моделі розвитку, виявлення екзогенних та ендогенних ризиків трансформації економіки України та обґрунтування стратегічних пріоритетів її ефективної реінтеграції до глобального економічного простору. Україна займає не найкраще місце серед економічно розвинених країн світу.

Україну роблять слабкою не тільки макроекономічна нестабільність (інфляція, високі кредитні ставки, що стримують розвиток нового бізнесу, неефективне витрачання бюджетних ресурсів), слабка здатність до адаптації нових технологій через залучення прямих іноземних інвестицій, епідемія корупції тощо, а, насамперед, низька якість суспільних інституцій та несприятливе підприємницьке середовище. Основними причинами погіршення ситуації в сфері розповсюдження корупції як в державному, так й в приватному секторах є політична нестабільність в країні. А для економічного зростання будь-яка держава потребує встановлення сприятливих умов для бізнесу та активного підключення факторів інновацій в економічне життя, що сприяє системному посиленню конкурентних переваг будь-якої країни і сприяє збільшенню надходження прямих іноземних інвестицій.

Досвід країн, які за конкурентоспроможністю зростання в різні часи вийшли на перші позиції в світі (США та Фінляндія), вказує на те, що саме активізація державної політики в напрямі підвищення конкурентоспроможності економіки стала рушійною силою даного процесу.

Досвід цих країн свідчить про те, що Україна має всі можливості для того, щоб знайти свій шлях у підвищенні конкурентоспроможності національної економіки.

Та для того щоб усунути слабкі сторони і наростити конкурентні переваги слід розробити та реалізувати системні заходи не тільки з боку уряду країни, але й всіх гілок влади і суб'єктів господарювання. Основними причинами зниження індексу

конкурентоспроможності України є падіння попиту та експортну продукції, девальвація гривні і нестабільність фінансової системи.

Одним із напрямів підвищення конкурентоспроможності економіки України є посилення факторів, які забезпечують пряме підвищення ефективності виробництва і перехід до інноваційного та сталого розвитку.

Дослідження показали, що країни з високим рівнем конкурентоспроможності та економічної свободи, стабільно демонструють свій потужний економічний потенціал, який віддзеркалюється у добробуті країни. Враховуючи, що стратегічним курсом України є європейська інтеграція, для забезпечення конкурентоспроможності національної економіки необхідно зосередитися не тільки на власних, але й програмних орієнтирах ЄС.

Підвищення конкурентоспроможності країни на світових ринках залежить від: сформованого відповідного внутрішнього конкурентного середовища, яке визначає рівень конкурентної боротьби між фірмами; лібералізації зовнішньоекономічної діяльності, рівень якої залежить від кількості укладених двосторонніх угод з країнами-торговельними партнерами та участі України в роботі міжнародних і європейських організацій; формування інноваційної економіки, що, в свою чергу, підвищить конкурентоспроможність вітчизняної продукції на світових товарних ринках.

Отже, однією із передумов виходу України на конкурентоспроможний шлях розвитку є вивчення та сприйняття досвіду країн ЄС, а також інших розвинених країн у реалізації політики підвищення конкурентоспроможності економіки.

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

***Фурсова В.В., студентка*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Малий бізнес як інституційний сектор економіки давно став домінуючим за чисельністю та обсягами виробництва у провідних

** Науковий керівник - Зайка С.О., ст. викладач*